

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2007r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący- Sędzia S A Marek Podogrodzki

Sędzia S A Regina Owczarek- Jędrasik / spraw./

Sędzia S A Sławomir Czopiński

Protokolant st. sekr. sąd. Iwona Klukowska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2007r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z odwołania L Zakładów Energetycznych S.A. z siedzibą
w L od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki OLB-5111-
1/14/2005/TD/GS z dnia 10 maja 2005r.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem „D ” S.A. z siedzibą w L

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek apelacji „D ” S.A. w L

od wyroku Sądu Okręgowego- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
z dnia 25 września 2006r., sygn. akt XVII AmE 60 / 05

I. oddala apelację,

II. zasądza od „D ” S. A. w L na rzecz L Zakładów
Energetycznych S.A. w L kwotę 270zł / dwieście siedemdziesiąt złotych /
tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 maja 2005r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki
stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez L Zakłady

Energetyczne L S.A. do obiektów należących do D S.A.
położonych w L przy ul. w dniach 10 i 11 lutego 2005r. było
nieuzasadnione.

Na skutek odwołania Zakładów Energetycznych od wyżej wskazanej
decyzji Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji
i Konsumentów – wyrokiem z dnia 25 września 2006r.- zmienił zaskarżoną
decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej
przez L Zakłady Energetyczne S.A. w L do obiektów należących
do D S.A. w L położonych w L przy ul.
w dniach 10 i 11 lutego 2005r. nie było nieuzasadnione.

Za podstawę powyższego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy przyjął
następujące ustalenia.

Na dzień 18 stycznia 2005r. zainteresowany – Spółka D
miała względem powodowych Zakładów Energetycznych zadłużenie z tytułu
należności za dostarczoną energię elektryczną, które nie zostało spłacone do
dnia 11 lutego 2005r.

W piśmie nadanym 20 stycznia 2005r. powodowe Zakłady wezwały
Spółkę D do zapłaty zaległości z zagrożeniem wstrzymania
energii. Wezwanie to, mimo dwukrotnego awizowania, nie zostało podjęte przez
Spółkę.

Sąd Okręgowy wskazał, że pisemne wezwanie przedsiębiorstwa
energetycznego, skierowane do odbiorcy energii o zamiarze wypowiedzenia
umowy i wyznaczeniu dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty
zaległych i bieżących należności, określone w art.6 ust.3a ustawy z dnia 10
kwietnia 1997r. Prawo energetyczne / tekst jedn. Dz. U. z 2003r. nr 153, poz.
1504 ze zm./, stanowi oświadczenie woli, które podlega rygorom określonym
w art. 60 k.c. i następnych. Stosownie do przepisu art.61 § 1 k.c. oświadczenie
takie jako skierowane do drugiej osoby jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej
w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Przepis art.61 § 1 k.c. nie

wymaga zatem, aby adresat faktycznie zapoznał się z treścią oświadczenia woli, lecz aby istniała możliwość zapoznania się z nim. Z tego względu skuteczne złożenie oświadczenia woli ma miejsce także wtedy, gdy adresat – mając możliwość zapoznania się z jego treścią- nie podejmuje z własnej woli przesyłki pocztowej zawierającej to oświadczenie. Wobec powyższego Sąd Okręgowy ustalił, że Spółka D miała możliwość zapoznania się z treścią pisma z dnia 20 stycznia 2005r. najpóźniej w dniu następnym po zawiadomieniu jej o nadejściu przesyłki /tzw. awizo z dn. 21 stycznia 2005r./, czyli 22 stycznia 2005r.

Wobec tego powodowe Zakłady były uprawnione do wstrzymania zainteresowanemu dostaw energii w dniach 10 i 11 lutego 2005r. Uprawnienie bowiem do całkowitego wstrzymania dostaw energii wynikające z art.6 ust. 3a Prawa energetycznego jest dalej idące niż krótkotrwałe wstrzymanie dostaw, które – zdaniem Sądu orzekającego- jest mniej uciążliwe dla odbiorcy. Skoro zatem powód był uprawniony do całkowitego wstrzymania dostaw, to był także uprawniony do krótkotrwałego wstrzymania dostaw w tym czasie. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest też podstaw do traktowania dokonanych w tym czasie krótkotrwałych przerw w dostawie energii jako odrębnego stosowania uprawnienia wynikającego z art.6 ust.3a Prawa energetycznego, skoro w czasie pomiędzy pierwszym i drugim wstrzymaniem dostaw nie uległy zmianie okoliczności sprawy w szczególności pozostawał niezmienny stan zadłużenia zainteresowanego.

Wyrok z dnia 25 września 2006r. został zaskarżony przez Spółkę D apelacją, która zarzuca:
-nieważność postępowania polegającą na pozbawieniu zainteresowanego możliwości obrony swych praw w toku postępowania przed Sądem I instancji przez błędne poinformowanie zainteresowanego o terminie jedyne go posiedzenia wyznaczonego w niniejszej sprawie,

- obrażę prawa materialnego, a mianowicie art.8 ust.1 Prawa energetycznego poprzez błędną wykładnię, przejawiającą się w wyrażeniu błędnego poglądu prawnego, w świetle którego nie jest nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, dokonane przez dostawcę tej energii w celu zmuszenia odbiorcy do uiszczenia spornej należności ze energii, co do której to należności toczy się postępowanie sądowe.

Apelacja wnosi o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania względnie zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

W sprawie nie zachodzą przesłanki do ustalenia, że w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji Spółka D została pozbawiona możliwości obrony swych praw / art. 379 pkt 5 k.p.c./.

Zgłoszony w apelacji zarzut nieważności postępowania został oparty na twierdzeniu, że według doręzonego Spółce zawiadomienia rozprawa w danej sprawie została wyznaczona na 26 września 2006r., chociaż termin rozprawy był w rzeczywistości wyznaczony na 25 września 2006r. i z tej przyczyny Spółka nie była obecna na posiedzeniu, na którym nastąpiło zamknięcie rozprawy i został wydany zaskarżony wyrok.

Powyższe twierdzenie nie zostało poparte żadnymi dowodami.

Wprawdzie do apelacji dołączono kserokopię zawiadomienia / k. 135/, jednakże ta kserokopia jako niepotwierdzona za zgodność z oryginałem nie stanowi dowodu z dokumentu w rozumieniu art.244§ 1 k.p.c. Skarżąca Spółka D nie złożyła zaś do akt oryginału zawiadomienia, na który to dokument powoływała się w apelacji, chociaż w odpowiedzi na apelację powodowe Zakłady żądały przedstawienia oryginału dokumentu / k. 143-148/, a zgodnie z przepisem art.129 k.p.c. strona powołująca się w piśmie na dokument obowiązana jest na żądanie przeciwnika złożyć oryginał dokumentu

w sądzie jeszcze przed rozprawą. Na rozprawę zaś apelacyjną 16 marca 2007r. nie stawiał się nikt w imieniu apelującej Spółki.

Natomiast w aktach sprawy znajduje się kopia zawiadomienia adresowanego do Spółki D [redacted] /k. 103/, w której wskazano, że posiedzenie przed Sądem Okręgowym odbędzie się „25 września 06”. Taka też data posiedzenia została podana pozostałym stronom postępowania / v. kopie zawiadomień- k. 101-102/, których pełnomocnicy stawili się na rozprawie, przeprowadzonej 25 września 2006r. / protokół – k. 108 /. Zawiadomienie o terminie rozprawy zostało Spółce D [redacted] doręczone 11 lipca 2006r. / k. 104/.

W tym stanie rzeczy nie ma żadnych podstaw do ustalenia, że Spółce D [redacted] podano niewłaściwą datę rozprawy przeprowadzonej przed Sądem Okręgowym. W świetle dokumentów znajdujących się w aktach należy przyjąć, że Spółka D [redacted] została powiadomiona prawidłowo o rozprawie 25 września 2006r., na którą nie stawiała się bez podania przyczyn.

W konsekwencji – wbrew wywodom apelacji- w postępowaniu przed Sądem I instancji nie doszło do pozbawienia Spółki D [redacted] możliwości obrony jej praw i nie ma przesłanek do stwierdzenia nieważności tego postępowania.

Dla udokumentowania faktu zwlekania Spółki D [redacted] z zapłatą za dostarczoną energię co najmniej miesiąc powodowe Zakłady przedłożyły duplikaty faktur obejmujących należności za energię, których termin płatności upłynął 19 sierpnia 2004r / k. 21-23/, 17 września 2004r./ k. 23-24/, 19 października 2004r. / k. 25-26/ oraz 19 listopada 2004r./ k. 27-28/. Zakłady Energetyczne przedłożyły także wezwania do zapłaty, w których wyznaczały Spółce D [redacted] dodatkowe terminy dla uregulowania zaległości, spełniające wymogi określone przepisem art.6 ust.3a Prawa energetycznego, a mianowicie w piśmie z dnia 22 września 2004r., doręczonym 23 września 2004r.został wyznaczony termin do 12 października 2004r. /k. 45-

46 i 48/, w piśmie z 9 listopada 2004r., doręczonym 10 listopada 2004r. wyznaczono dla zapłaty faktury z terminem płatności 19 października 2004r. dodatkowy termin do 26 listopada 2004r./ k. 40-41 i 43-44/, w piśmie z 7 grudnia 2004r., doręczonym 9 grudnia 2004r. wyznaczono dodatkowy termin do 23 grudnia 2004r. dla zapłaty należności, której termin płatności upłynął 19 listopada 2004r./ k. 36-37i 39/ oraz w piśmie z 20 stycznia 2005r. wyznaczono dodatkowy termin do 8 lutego 2005r. / k. 49/. Zakłady przedłożyły także zestawienia zadłużeń według stanu na 22 września 2004r./ k. 47-46/, na 8 listopada 2004r./k. 42/, na 6 grudnia 2004r. / k. 38/ oraz 20 stycznia 2005r. /k. 5/, z których wynika, że należności z faktur z terminami płatności 19 sierpnia, 17 września i 19 października 2004r. nie zostały uregulowane do 6 grudnia 2004r., ani na dzień 20 stycznia 2005r., przy czym w dodatkowym terminie nie zapłacono także należności, której termin upłynął 19 listopada 2004r. Powodowe Zakłady twierdziły, że należności z faktur z terminami płatności 19 sierpnia, 17 września, 19 października i 19 listopada 2004r. nie zostały zapłacone do 10 i 11 lutego 2004r. W odpowiedzi na pozew Spółka D nie ustosunkowała się do powyższych twierdzeń powodowych Zakładów, a w szczególności nie wskazała nawet, że należności zostały zapłacone lub wierzytelności Zakładów z tytułu dostaw zostały w inny sposób zaspokojone / k. 82-84/.

W tym stanie rzeczy – opierając się na twierdzeniach Zakładów znajdujących potwierdzenie w materiale sprawy /art.230 k.p.c./ - Sąd Okręgowy był uprawniony ustalić, że 20 stycznia 2005r. tj. w dacie sporządzenia wezwania poprzedzającego wstrzymanie dostaw 10 i 11 lutego 2005r. Spółka D zwlekała z zapłatą za pobraną energię, przy czym termin płatności za ostatni okres rozliczeniowy upłynął 18 stycznia 2005r. oraz że zaległości te istniały także w dniach 10 i 11 lutego 2005r.

Skarżąca Spółka podniosła w apelacji, że jej zobowiązanie z tytułu płatności za dostawę energii wygasło w związku z potrąceniem wierzytelności

objętych wskazanymi przez powodowe Zakłady fakturami z wierzytelnościami przysługującymi D S.A. z tytułu korzystania przez Zakłady z gruntu Spółki oraz iż przed Sądem Okręgowym w L w sprawie IX GC 111 / 05 toczy się postępowanie, w ramach którego biegły rzeczoznawca wycenił wartość należnego Spółce odszkodowania na kwotę około 100 tys. złotych. Jednakże ten nowy zarzut podlega pominięciu na podstawie przepisu art.381 k.p.c., jako że skarżąca nie wykazała, że z tego zarzutu nie mogła skorzystać w postępowaniu przed Sądem I instancji, a fakt umorzenia wierzytelności powodowych Zakładów z tytułu należności za dostarczoną energię przed 10 i 11 lutego 2005r. nie znajduje potwierdzenia w materiale sprawy niniejszej, w szczególności w aktach nie ma żadnych dowodów świadczących o powstaniu po stronie skarżącej powoływanej w apelacji wierzytelności.

W świetle powyższego nietrafny jest zarzut apelacji obraży art.8 ust.1 Prawa energetycznego przez błędną wykładnię przejawiającą się w wyrażeniu poglądu, według którego nie jest nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej dokonane przez dostawcę tej energii w celu zmuszenia odbiorcy do uiszczenia spornej należności za energię, co do której to należności toczy się postępowanie sądowe. Sąd Okręgowy nie wyraził poglądu wskazanego w apelacji, ani też nie zostało ustalone, że należności co do których Spółka zwlekała z zapłatą były sporne ani że co do tych należności toczy się postępowanie.

Skoro więc- jak ustalono- Spółka D zwlekała z zapłatą za dostarczoną energię i stan taki istniał w dniach 10 i 11 lutego 2005r., to spełniona została jedna z przesłanek warunkujących według przepisu art.6 ust.3a Prawa energetycznego powstanie po stronie dostawcy uprawnienia do wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Jak prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy spełnione zostały również pozostałe przesłanki ustanowione w powołanym przepisie, jako że powodowe Zakłady w piśmie z dnia 20 stycznia 2005r.

powiadomiły Spółkę D... o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczeniu dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Należy bowiem podzielić stanowisko Sądu orzekającego, że oświadczenie przedsiębiorstwa co do zamiaru wypowiedzenia i co do wyznaczenia dodatkowego terminu jest złożone drugiej stronie już z chwilą, gdy miała ona realną możliwość zapoznania się z jego treścią, co w danej sprawie miało miejsce już 22 stycznia 2005r. Niezależnie od powyższego trzeba dodać, że 10 grudnia 2004r. skarżąca otrzymała pismo Zakładów z dnia 7 grudnia 2004r., zawierające informację o zamiarze wypowiedzenia umowy, w którym Zakłady powoływały się na niedokonanie zapłaty w dodatkowych terminach wyznaczonych w pismach z 22 września i 9 listopada 2004r. z zagrożeniem wstrzymania dostaw od 17 grudnia 2004r. Również to pismo spełniało wymogi wezwania ustanowione przepisem art.6 ust.3a Prawa energetycznego i – wobec tego – uprawniało Zakłady do wstrzymania dostaw, okoliczność bowiem, że Zakłady nie wstrzymały dostaw już począwszy od 17 grudnia 2004r. nie pozbawiała ich prawa do skorzystania z uprawnienia do wstrzymania dostaw w terminie późniejszym w sytuacji, gdy odbiorca w dalszym ciągu pozostawał w zwłoce z zapłatą wskazanych należności.

W konsekwencji Sąd Okręgowy ustalił prawidłowo, że powodowe Zakłady były uprawnione stosownie do przepisu art.6 ust.3a Prawa energetycznego wstrzymać 10 lutego 2005r. dostarczanie energii elektrycznej na rzecz Spółki D... . Trafne jest także stanowisko Sądu orzekającego, że skoro Zakłady były uprawnione wstrzymać dostarczanie energii od 10 lutego 2005r. do czasu ustania przyczyny uzasadniającej wstrzymanie dostaw, czyli do dnia zapłaty zaległych należności, to były także uprawnione do krótkotrwałego wstrzymania dostaw w dniach 10 i 11 lutego 2005r.

Z tych względów zaskarżone orzeczenie zmieniające decyzję Prezesa URE i stwierdzające, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez

powodowe Zakłady do obiektów Spółki D

w dniach 10 i 11

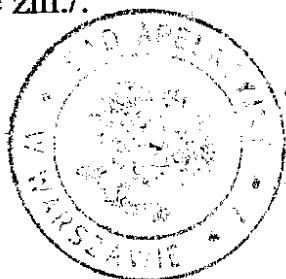
lutego 2005r nie było nieuzasadnione – nie narusza przepisu art.6 ust.3a Prawa energetycznego.

W konsekwencji apelacja Spółki D

jako niezasadna

podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu stosownie do przepisów art. 98 § 1 i §3, art.99, art. 108 § 1 zdanie pierwsze oraz art.109§ 1 k.p.c. w związku z art.391§ 1 k.p.c. oraz § 14ust.3pkt3 i § 12ust.1pkt2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / Dz. U. Nr 163, poz.1349 ze zm./.

Na oryginalie własnoręcznie podpisany.
Za zgodność z oryginałem: _____
Sekretarz Sądu